

Afghanistan: Marionetteregimets dilemma

De franske kameratene i [Cause du peuple](#) skriver om situasjonen i Afghanistan og de nye forhandlingene mellom marionetteregimet og Taliban. Analysen tilhører bare de franske kameratene, ikke TFM, men peker på den vanskelige situasjonen som USA etterlater sine marionetter i når de trekker seg tilbake fra landet.

De første forhandlingene direkte mellom USAs marionetteregime i Afghanistan og motstanderen Taliban fant nylig sted i Doha (Qatar). Fram til dette har Taliban utelukkende forhandlet direkte med USA, da de ikke har anerkjent regjeringen i Afghanistan som noe annet enn USAs forlenga arm.

USA og Taliban underskrev en avtale 29. februar i år, men siden har det likevel vært en rekke kamphandlinger og sammenstøt. Regimet i Afghanistan har gått gjennom en politisk krise mellom president Ashraf Ghani og hans motstander Abdullah, og indre strid rundt avtalen USA inngikk med Taliban. Særlig frigivelsen av 5000 taliban-fanger har sittet langt inne for regjeringen, da Taliban kun skulle utlevere 1000 av sine fanger til regjeringa.

Taliban sluttet i februar å angripe NATO-troppene under USAs kommando, som er i ferd med å trekke seg ut, men de intensiverte angrepene mot den afghanske regjeringen. I juni erklærte regjeringen den blodigste uka i krigen på 19 år, med 422 angrep i 32 provinser og mer enn 300 drepte. Hovedstaden i Helmand-provinsen, hvor norske styrker har vært stasjonert, er også blitt angrepet av Taliban i perioden.

Taliban har økt presset samtidig som USA har begynt tilbaketrekkingen, og den afghanske regjeringen som USA har etablert, frykter åpenbart et militært nederlag mot Taliban.

Disse har på sin side brukt taktikken med flere små angrep i større deler av landet, blant annet i hovedstaden Kabul, hvor bykjernen ble utsatt for morterild under valgkampen. Styrkene til regjeringen blir satt under hardt press, og må spre seg tynt utover landet, slik at de utsetter seg for større fare for militære nederlag.

De franske kameratene trekker parallellen til Saigon-juntaen i Sør-Vietnam. Også der ble det korrupte og upopulære USA-vennlige regimet satt under press da USA begynte å forlate landet, og da USA trakk seg helt ble regimet raskt feid vekk. *La cause du peuple* hevder regjeringen i Afghanistan er forlatt av USA, og at USA nå prioriterer stormaktsrivaliseringen. De mener et splitta regime, oppløst av fraksjonsstrid og korrupsjon, står svekka tilbake ikke bare militært, men også foran de diplomatiske forhandlingene med Taliban. Deres diplomater har et dårlig grunnlag og lite erfaring, skriver de, samtidig som Talibans forhandlere er erfarne og forente.

De franske kameratene skriver at krigen vil fortsette under forhandlingene, og at Taliban kun vil gå med på våpenhvile etter at en avtale er inngått som gjør dem til en legal politisk maktfaktor i landet. De skriver at resultatet vil være seier for Taliban og en tilbakevendelse til et teokratisk Afghanistan med formalisert undertrykking av kvinner og minoriteter, og hvor den masken som okkupantene har trukket over Afghanistan vil falle vekk. De har legitimert sin brutale krig som en krig for å fjerne Taliban, men nå kommer Taliban tilbake etter nesten to tiår med voldsomme lidelser for folkemassene i landet.